

* * *

Heft vrij uw Vreugde-galmen aen,
Spitsbroeders, Stadgenooten!
Uw wenschen zijn geheel voldaan:
De Tweedragt uitgeslooten.

Heft vrij uw Vreugde-galmen aen!
Daer zelfs een Rei van Vrouwen,
Te teér, om mee ten strijd te gaen,
De Vaenen U ontvouwen.

Hef't vrij uw Vreugde-galmen aen!
De Vrijheid en Stads Wapen
Zijn sporen, om voor haer te staen;
Nooit zorgeloos te slaepen:

Hef't vrij uw Vreugde-galmen aen!
Zoo kunt Gij roem verwerven:
Zoo 't prangend juk te morfs'len slaen,
Of als Bataeven sterven.

Uw wenschen zijn geheel voldaan:
Zij, die het Volk vertoonen,
Die over U als Rechters staen,
Zijn teffens Vrijheids Zoonen.

Uw wenschen zijn geheel voldaan:
Zij billijken uw gangen;
Zij wettigen uw grootsch bestaan,
Daer zij gezag aen hangen.

Uw wenschen zijn geheel voldaan:
Daar die Groot Achtb're Vad'ren
Hun braef besluit U doen verstaen,
En voor uw Spits vergad'ren.

Uw wenschen zijn geheel voldaan:
Wie kan U hinder wekken,
Om, met de Wapenrusting aan,
In Leyden in te trekken?

Uw wenschen zijn geheel voldaan;
Der Milt'ren wensch verstoeten:
Bij hun, die voor de Vrijheid staen,
De Tweedragt uitgesloeten.

Volbrengt, ô Broeders! dan den eed,
Als Schutters, thans bezwooren:
Men vleijs, of dreige U 't zwaerste leed;
Wilt slechts uw plichten hooren.

De schrik en vloek van braeve liën,
Zij, die met wolven huilen,
Zij moeten 't helder dag-licht vliën,
En in het duister schuilen.

Maer Gij! Hefte Vreugde-galmen aen!
Gij, waerde Stadgenooten!
Hebt steeds aen uwen plicht voldaan:
De Tweedragt uitgeslooten.

C. P. CHÂSTELEIN.